

første Paragraph, idet jeg beder Thinget være overbevist om, at kunde jeg tage fat paa de andre, vilde de give det samme Resultat. § 1 bestemmer, at for hvert Herred eller Birk i Danmark skal der oprettes et Overformynderi. Sa, men Kjøbstæderne er der ikke Tale om; men det staaer der heller ikke i den norske Lov. Der er ikke der Tale om Andet end det, der svarer til Herred eller Birk; men her burde have staaet — om ogsaa denne Mening, skjøndt noget uklart, kunde fremgaae af det Følgende — at det ogsaa skulde gjælde med Hensyn til Kjøbstæderne. Der er dernæst Bestemmelsen om, hvorledes Tilshyret skal føres. Der er nævnt, at Overformynderiet skal indrettes af vedkommende Retsbetjent og Sogneforstanderstabets Formand, hvorimod den, der i Kjøbstæderne kommer til at spille Hovedrollen, er Magistraten, vel at mærke: ikke Communalbestyrelsen, men alene Magistraten. Dette er saaledes i den norske Lov, men man vilde vist finde det lidet hensigtsmæssigt, om man netop ved saadanne Forhold, hvor det kommer an paa at faae Folk til at have med Sagerne at gjøre, der ere vel bekendte med dem, vilde udelukke Communalbestyrelsen. Jeg erkjenner, at det vilde være overflødig at gaae nærmere ind paa dette Forslag; imidlertid skal jeg sige, at der er to Punkter, hvor jeg i Modsatning til, hvad jeg i Indledningen bemærkede, har fundet, at der er noget Giendommeligt og Ryt i Lovforslaget; men det ene af disse forekommer mig rigtignok uheldigt. Det er Bestemmelsen i den niende eller tiende Paragraph, hvor der med Hensyn til Ublaas siges, at naar disse stee i Forder, behøves der ingen Taxationsforretning, saafremt Ublaaset ikke overstiger en Fjerdedeel af den i Forordningen af 1ste October 1802 satte Taxt paa Forder. Det er Ulykken, at der staaer noget Egnende i den norske Lov, men rigtignok ganske anderledes end det, der i Forordningen af 1802 er nævnt. Jeg veed ikke, hvorledes jeg skal fremhæve denne Deel af min Udsættelse mod Paragraphen; jeg vil indskrænke mig til at sige, at ethvert af Thingets ærede Medlemmer vil finde, at dette er Noget, der ikke er langt fra at kunne kaldes fuldstændigt og aldeles forkert. Der er en anden Bestemmelse, der er

original, men den har ikke Stort at bethede. Det er den Paragraph, der meget udførlig omhandler den lille Bærgsbog, der skal gives, og hvortil Udgiften, der vel kan være en Mark eller en Rigsort, skal afholdes af den Umyndiges Midler; det, som herved seer besynderligt ud, og som er originalt, er, at Spørgsmaalet, om det skulde være nødvendigt i hvert enkelt Tilfælde at udsærlige en saadan Bærgsbog, skal afgjøres efter en omhyggelig Overveelse, ved en Overeenskomst naturligtvis, mellem vedkommende Retsbetjent og Overformynder. Jeg troer, at jeg nu har udtalt mig tilstrækkeligt om denne Sag.

Jeg skal dernæst tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 2, nemlig det, der gaaer ud paa at ordne Sagen ved Hjælp af Amtsraadene. Der er allerede af den ærede Ordfører for Mindretallet gjort en Bemærkning angaaende Delningen af de Omkostninger, der vilde være forbundne dermed. Min Hovedbetænkelighed ved dette Vædringsforslag, der unægtelig i sin hele Tanke har noget meget Tilstalende, er den, at det ikke forekommer mig heldigt, at man, hvor der er Spørgsmaal om at indrette Amts-Overformynderier og derved kaste en saa stor Mængde Forretninger over paa Amtsraadet, vil gjøre dette uden iforveien at høre, hvorledes disse communale Myndigheder stille sig dertil. Allerede tidligere har jo den samme Tanke været for, og der har været indhentet Betænkninger, men paa saa Undtagelser nær erklærede man sig derimod. Nu kan man vel sige, at da Amtsraadene allerede engang have erklæret sig derimod, kunde dette være tilstrækkeligt, naar man iøvrigt vilde forsætte Hensynet til saadanne Betænkninger. Men det, som under enhver Omstændighed dog maa have megen Betydning, er Maaden, hvorpaa man vil indrette Sagen med Hensyn til det Erstatningsansvar, der kunde komme til at paahvile Amtsraadet; thi om Staten ogsaa vil sige, at Amtsraadet skal paatage sig Overformynderibestyrelsen, vil det dog være en mere end billig Forbring fra Amtsraadenes Side, at de maatte have Stemme med eller i alt Fald tages paa Raad med angaaende den Maade, hvorpaa Lovforslaget havde ifinde at stille dem, om det